

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispartita

Dominicus

Francofurti, 1613

Perfectio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Perfectio.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Perfectio, Græce τελειωσις, vel τελειωσις, id est, perfectio, cui nihil deest, scilicet, Aristoteli 1.3. Physicæ & libro 1. de Cælo & mundo. Perficeret est absolueret, à quo perfecte adverbium, hoc est absolute, integre. Estque compositum de facio, sicut efficio, quod in hoc differt à facio, quod facere est in opere esse, efficere vero significat perfectionem, unde effectus & efficax, quod est, quod ad aliquid agendum vim habet, & maxime conducit: à quo efficacia pro vi: & effectus, quod perfecte significat. A facio item componitur proficere, quod est profectum facere, & profectus. Plinius. Nec minorem sub præceptore profectum fecit. sic & præficio, præpono, unde præfectus, præfectura, & multa alia quæ à facio componuntur.

Hebræa vox Chelut, ab vniuersitate deducta, procedit à radice Chul, unde verbum Chalat, & noptem Chalila, perfectio: quæ suo sensu magis quadrat in Deum, quam Latina vox Perfectus, aut Gregæ τελειωσις, voce enim Hebræa significatur id in quo vniuersa sunt bona, ac prouide in quo nihil desideratur eo, um quæ ad eius naturam perfectionem pertinent. Huc facit & alia vox Hebræa, Tamim, perfectus, sincerus, sine defectu, à verbo Tamam, perfectus est omnibus modis. Hinc Græca τέλειος, verus, integer, perfectus. Nomi Camim per metathesin opponitur is qui sicutus, vanus, futilis, Gall. Mar. & Marois appellatur. Plura vide in Etymologico trilingui Lugd. pag. 599.

LOCUS BIBLICUS.

Perfecti compare dicuntur ii qui præ reliquis in cognitione rerum diuinarum profecerunt, & incorrupto sunt iudicio, Matth. 5. 48. 1. Cor. 10. 2. 6. & 13. 1. Eph. 4. 13. & 6. 12. Philip. 3. 15. Col. 1. 28. 2. Tim. 3. 17. 1. Pet. 1. 13. Perfecta Ecclesia, Cant. 6. 8. Perfecta lex & voluntas Dei, Rom. 12. 1. Luc. 1. 2. 5. perfecta Charitas, 1. Ioan. 2. 5. & 4. 12. 17. perfecta plebs, id est beneiuncta, Luc. 1. 7. perfectus Deus pater, calcæstus, Matth. 1. 4. 8. perfectus homo, 1. Tim. 3. 16. Luc. 1. 4. & 3. 2. Perfectus, pro eo qui se iactat perfectum, Matth. 23. 21. perfectus, qui est sicut magister Christus, Luc. 6. 40. ad perfectionem exhortatio, Gen. 17. 1. Dent. 18. 13. Matth. 5. 48. 1. Cor. 1. 10. & 14. 20. 7. Cor. 13. 11. Eph. 6. 13. 1. Pet. 1. 13.

SENTENTIAE BIBLICAE

Perfectio charitatis.

Qui autem seruat verbum eius, vete in hoc charitas Dei perfecta est. 1. Ioan. 2. Si diligim vniuersum, Deus in nobis manet, & charitas eius in nobis perfecta est. 4. In hoc perfecta est charitas Dei nobiscum, vt fiduciam habeamus in die iudicii, quia sicut ille est, & nos sumus in hoc mundo. Ibidem.

Sinceritas.

Ambula coram me, & esto perfectus. Gen. 17. Perfectus eris, & obsq; macula cum Domino Deo tuo. Deu. 18. Timete Dominum, & seruite ei perfecto corde, atque verissimo. 10. 24. Efflore ergo vos perfecti. Matth. 5. Si vis perfectus esse, vade, & vende omnia, quæ habes. 19. Non quod iam acceperim, aut iam perfectus sum. Quicumque ergo perfecti sumus, hoc sentiamus Phil. 3. Corripientes omnem hominem, & docentes in omni sapientia, vt exhibeamus omnem hominem perfectum in Christo Iesu Col. 1. Omnis scriptura diuinitus inspirata, vilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in iustitia: vt perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum instructus. 2. Tim. 3. Patientia autem opus perfectum habeat, vt sitis perfecti & integri, in nullo deficientes. Iac. 2. Si quis in verbo non offendit, hic perfectus est vir. 3.

SENTENTIAE PATRUM.

Curnam præcipitur homini ista perfectio cum eam in hac vita nemo habeat non enim recte curritur, si quo currendum est nesciat: tur: quomodo ergo sciretur, si nullis præceptis ostenderetur? Aug. 1. de perfecti iustitia. Si vis perfectus esse, tu qui perfectum te esse polliciteris, quid aliud, quam perfectam sectatus es vitam? Perfectus autem seruus Christi præter Christum habet, aut si quid præter Christum habet perfectus non est, cum te perfecte Deo sit pollicitus, aut mentitus est. Os autem quod mentitur, occidit animam. Igitur vt concludam si perfectus, cur bona paterna desideras: si perfectus non es, Dominum seculisti. Ibidem. Vnde omnia &c. Nec hoc ad perfectionem sufficit, nisi post con-

temptas diuitias, saluatorem sequatur, id est, resistit malis, facit bona. Facilius enim faculus contemnitur, quam volupras. Ibidem.

S. qua fidelium hic esse potest perfectio, in eo consistit, vt perfectos esse agnoscant. Ibidem. Hæc est in omnibus sola perfectio, scilicet, imperfectio. Greg. in epist. ad Theod.

Pierunque hi, quos iam perfectos homines estimant, ad maculas summi Opificis aliquid habent imperfectionis. Sic etiam viri homines nedum perfecta sculpa sigilla conspiciunt, sed etiam quasi perfecta laudamus, quæ tamen adhuc artificis consuetudine mat. laudari iam audit: & tamen ea tandem meliorando omittunt. Greg. lib. 4. dialogor.

Tanto quisque perfectus est, quanto perfectius sentit defectus suos. in hom.

Mons altitudinem virtutum signat, ad quam angelus homini qui non videtur se posse conscendere, melius est, vt in seipso ad paruula remaneat, contentus laicali & communi vita, quam ad altitudinem virtutis arripiat, & ad secularia redeat. Est cuius hæc vita iuxta dicitur, & tamen & salutem ruit, quia actus vniuersi mundi curis ex toto discreta, nec à gaudio æternæ salutis abest. Gen. 19.

Onus oneri additur, & minus onerat, & si oneri gratias accedens quadriga euangelii, & auxit perfectionem, & multat cultatem. Ber. in ep. 72.

Nemo perfectus, qui perfectior esse non appetit, & perfectiorem quisque se probat, quo ad maiorem tendit perfectionem. quoddam ep.

Bonum acquirat gradum, qui bene ministrat: melius forte, qui bene vacauerit Deo: optimum autem, qui perfectus est. vtroque. in ferm.

Deo, à quo nos sumus facti, nos reddamus, nec dominari nobis quibus sumus naturaliter præpositi, permittamus, donec totum ratio, subiiciatur corpus animo, animus Deo: & impletur in nobis perfectio, sicut viuientia vita carentibus, sensibus in contentibus, immortalia mortalibus rationando præparatis, bene viuendo voluptuosus vitia, vilius honesta, honestis sanctis omnia perfecta præferamus. Præf. 1. 3. de vera caritate.

Si vis perfectus esse, &c. Ille, qui mutari pro avaritate non fiet perfectus, non in ipso tempore, quo mutatur sua pauperibus, habet omnino perfectus, sed ex illa de consuetudine Dei adducere cum ad omnes virtutes. Origen. super theoi. 20.

Fiat voluntas tua. Voluntas Dei est, quam Christus habet, humilitas in conuersatione: stabilitas in fide: remansio in verbis: in factis iustitia: in operibus misericordia: in mensura plena, in iustitia facere non nosse, & factam posse tolerare, in tribus pacem tenere, Deum toto corde diligere, amare, et in omni patet est timere, quod Dominus est. Christo nihil omnino negare, quia nec nobis quicquam ille præposuit. Ep. 19. de veritate. minima.

Ieiunia vigiliae, meditatio scripturarum, iudicia præparatio, numerum facultatum, non perfectio, sed perfectio est, si in animo, quia non in ipsis consistit disciplina finis, sed per illam peruenit ad finem. Abbas Moyses in collationibus patrum c. 5.

Sunt qui euangelicam perfectam simulare possunt, quæ veritate arripere volunt, eorum scilicet laudibus præconantur, quæ ueris diuitiis mundi perfectam Christi præferant. Basil. c. 1.

Miserum est cuiuslibet artis & studii disciplinam quæ non proficit, & ad perfectionem eius minime peruenit. Abbas 1. de iustitia.

Ad finem debeat peruenire, quæ prudenter interiori in seipso sepe: quia sicut perfecta laudem parant, ita & vitioque generant, quæ in medijs conatibus agra de feruntur. De iustitia c. 1. rum, aut consilium tuterare, aut vires argui de helle. Ep. 19. de veritate. ep. 31.

SENTENTIAE PHILOSOPHICAE.

Totum nihil aliud est quam congregatio partium. Aristot. 1. Poet. 2.

Totum & perfectum est, cui nihil deest. Idem. Phys. 4. Quitem in integrum restituere volunt, causam malorum non figare & tollere debent. Idem. 3.

Vnumquodque tunc perfectum est, cum affingit propriam virtutem. Arist. lib. 7. Phys.

In animabus notitur femina virtutum innata sunt, quæ in oculis crelere permitteret, ipsam naturam ad perfectionem adderet. Cic. lib. 3. Tusul. 9.

Nec quicquam difficilis est, quam reperire in omni suo genere perfectum. Cic. lib. de Amicitia.

Nihil est similis, & gratiosius Deo quam vir animo perfecto bonus, qui in tantum homines ceteros antecellit, quanto ipse à diis immortalibus antecellitur. Lucius Apuleius in Deo. 1. creatis.

Nihil in simplici genere natura omni ex parte beatum esse perfectum exposuit, tanquam ceteris non habitura quod in quibus vni omnia concesserit. Cic. 2. de Inuent.

PC
POLYAN

§ ADOPHTHEGMATA.

impossibile esse dicebat. quatenus inueniri, qui nunquam...

§ SIMILITUDINES.

Ad illam summam scientiam, vel ad perfecti onem quae... Perfectio est omnibus nullus potest inter homines perfectus...

Perfidia.

§ DEFINITIO ET ETYMOL.

Perfidia, fidei violatio. Perfidius homo sine fide, a perfidius...

§ LOCI BIBLICI.

Perfidias acceptiones verbi, a perfidius, non nimum habes in V. T....

§ SENTENTIAE BIBLICAE.

Iustitiae illius distributio, quae in societate politica praestari debet...

§ SENTENTIAE HISTORICAE.

Perfidios nunquam causa desinit, cur pactis non stent. Item, Semper aliquam fraudi speciem turis imponunt. Livius, libro 9. Decad. 1.

§ POETARVM DICTA.

Sophocles in Oedipo Colono: Oivov d' e' xivis p' d'asivov d' d'oviviv. Moritur fides, pullulat perfidia.

0000 4 Silis